

Консультація для батьків **«Вимоги Базового компоненту дошкільної освіти,** **робота з батьками»**

Участь батьків у розвитку компетентностей дитини, залучення батьків і сімей до освітнього процесу закладу дошкільної освіти утворює позиції про те, що кожен з батьків дитини є відповідальним за її виховання, розвиток і навчання, за збереження її життя, зміцнення здоров'я, формування почуття людської гідності та усвідомленого ставлення дитини до здорового способу життя.

Здобуття дитиною дошкільної освіти в закладі освіти або в іншого суб'єкта освітньої діяльності не звільняє батьків від обов'язку доглядати, піклуватися, виховувати, розвивати і навчати її.

У Базовому компоненті дошкільної освіти з'явився розділ щодо ролі батьків та родини у вихованні та підготовці дитини до школи. Враховані партнерство вихователя й батьків і спільне створення умов для розвитку дитини. У документі прописані рекомендації для батьків у вихованні своєї дитини, які компетентності вони мають допомогти їй опанувати. Більш чітко прописана роль батьків в отриманні кінцевого результату.

У документі йдеться про підвищення культури відповідального батьківства та особливе значення психолого-педагогічного просвітництва батьків. Тож чітко визначені активності, якими діти можуть займатися вдома. Адже це дасть змогу окреслити спільний напрям роботи над вихованням та розвитком дитини.

1.Участь батьків у розвитку рухової компетентності дитини:

Підтримка батьками процесу формування особистості дитини може відбуватися шляхом розвитку рухових навичок: дотримання спільних вимог щодо розпорядку дня, який відповідає віковим особливостям дитини; допомоги дитині у виконанні щоденних гігієнічних процедур, загартувальних процедур, доступних в домашніх умовах; заохочення дитини до активної рухової діяльності вдома та на вулиці, проведення спільних ігор, розваг, інших форм спортивного дозвілля.

2.Участь батьків у розвитку здоров'я збережувальної компетентності дитини:

Підтримка батьками процесу формування рухової компетентності дитини може відбуватися шляхом: створення вдома сприятливого середовища за родинними традиціями здоров'я збереження, роз'яснення користі та шкоди певних дій, як для власного здоров'я, так і членів родини.

3.Участь батьків у розвитку особистісної компетентності дитини.

Допомога і підтримка батьками процесу набуття дитиною особистісної компетентності у площині розвитку її самоставлення і самосвідомості має бути забезпечена таким чином: безумовного цілісного сприйняття дитини, як повноцінного члена родини, а саме: поваги до її потреб та бажань, її емоційної підтримки та заохочення; врахування вподобань та смаків, врахування думки дитини під час прийняття спільних рішень, надання їй відчуття безпеки та

захищеності; забезпечення умов для набуття дитиною соціального досвіду; взаємодії з однолітками та дорослими; позитивне ставлення до закладу дошкільної освіти, а також підтримка авторитету педагога, готовність включитися в розвивальну та/або корекційну роботу, ініційовану фахівцями психолого-педагогічного супроводу (педагоги, психологи, медики та інші профільні фахівці), що зумовлена індивідуально-типологічними особливостями та потребами в розвитку дитини.

4.Участь батьків у розвитку предметно-практичної та технологічної компетентності дитини.

Підтримка батьками процесу формування сенсорно-пізнавального простору, предметно-практичних дій дитини може відбуватися шляхом: розвитку предметно-практичних та технологічних навичок: забезпечення дитини необхідними матеріалами; обговорення з дитиною призначення предметів та їх безпечного застосування; розмов та бесід з дитиною про властивості та призначення предметів.

5.Участь батьків у розвитку сенсорно-пізнавальної, логіко-математичної та дослідницької компетентності дитини.

Батьки мають підтримувати формування сенсорно-пізнавальної, логіко-математичної і дослідницької компетентності дитини завдяки розвитку сенсорно-пізнавальних, логіко-математичних та дослідницьких навичок дитини: використання у взаємодії з дитиною різноманітних інтелектуальних ігор, іграшок, книг пізнавального змісту ; проведення елементарних дослідів та експериментів з матеріалами та речовинами із залученням дитини до коментування процесу дослідження та до спільного аналізу його результатів.

6.Участь батьків у розвитку природничо-екологічної компетентності дитини та навичок, орієнтованих на сталий розвиток.

Залучення батьків у процес формування у дитини природничо-екологічної компетентності та навичок, орієнтованих на сталий розвиток, може полягати у: формуванні у дитини поняття про себе як про мешканця планети Земля, від якого також залежить життя всього живого; наданні дитині власного прикладу відповідальної, розумної і виваженої поведінки щодо збереження ресурсів у повсякденному житті родини та розв'язання екологічних проблем власної громади.

7.Участь батьків у розвитку соціально-громадянської компетентності дитини.

Підтримка батьками процесу формування соціально-громадянської компетентності може відбуватися шляхом: реалізації в родині принципів демократії, що ґрунтуються на повазі до особистості дитини та її прав; створення умов для вибудовування міжособистісної, продуктивної і толерантної дитячо-батьківської взаємодії; розмов про права дитини, моделювання відповідної поведінки та висловлювання особистих поглядів і думок задля набуття соціального досвіду, пошук інформації, відповідей на запитання, врахування дитячих інтересів та побажань у плануванні родинного дозвілля; надання дитині права вибору способів діяльності, дій, висловлювання власної думки тощо;

8.Участь батьків у розвитку мовленнєвої компетентності дитини.

Підтримка батьками процесу формування мовлення дитини може відбуватися шляхом розвитку мовленнєвих навичок дитини: дотримання у розмовах з дитиною правил літературної мови, своєчасного виправлення мовлення дитини; привертання уваги дітей до звукового складу рідної мови, регулярного залучення дітей до ігор на визначення місця звука в слові; розмов з дитиною, спонукання її до запитань, пояснення незнайомих дітям слів; використання різних життєвих ситуацій для спонукання дитини до опису предметів й об'єктів, розповідання про різні події, переказування змісту мультфільмів і прочитаних книжок.

9.Участь батьків у розвитку комунікативної компетентності дитини

Підтримка батьками формування розвитку комунікативних навичок дитини:

нагадування дитині про необхідність дружнього спілкування (привітання, прохання про допомогу, пропонування допомоги чи підтримки, висловлення подяки), демонстрації власного позитивного прикладу такої поведінки; обговорення з дитиною конфліктної ситуації, що трапилась, того, як можна було б їй запобігти, полегшити, якщо б побудувати суперечливий діалог по-іншому.

10.Участь батьків у розвитку літературно-художньої компетентності дитини.

Підтримка батьками формування літературно-художньої компетентності дитини може бути забезпечена такими діями: виявлення батьками ціннісного ставлення до книжки як до джерела пізнання; облаштування книжкового куточка, полицки, спільного придбання книжок; запровадження ритуалу щоденного читання книжки з подальшим обговоренням особливостей характеру та поведінки різних персонажів; проведення паралелей книжкової історії з реальним життям дитини.

11.Участь батьків у розвитку мовленнєвої компетентності дитини в оволодіння основами грамоти.

Підтримка батьками процесу розвитку мовленнєвої компетентності дитини в оволодінні основами грамоти може відбуватися шляхом: звертання уваги дітей під час прогулянок до надписів і вивісок на магазинах, будівлях, транспорті; спонукання запам'ятовувати їх, впізнавати знайомі надписи, виокремлювати в них букви, промовляти злито; вправляння дитини у виконанні звукового аналізу слів, ініціювання гри з відгадуванням і добором слів на заданий звук у будь-якій ситуації; підтримки інтересу дитини до письма, друкування букв і слів, підтримкою її в цьому бажанні; вправляння дитини в читанні і писанні друкованими літерами свого імені, імені рідних та інших коротких простих слів; переконання дитини в перевагах уміння читати і писати як ключової до пізнання людиною таємниць світу.